

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
1 У. 12402/15
04.09.2015. године
Београд

Управни суд, судија Јасминка Вукашиновић, као судија појединац, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Јавног предузећа „Електропривреда Србије” Београд, Царице Милице 2, ради поништаја закључка Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије, број: 07-00-02370-1/2015-03 од 13.07.2015. године, у предмету приступа информацијама од јавног значаја, донео је дана 04.09.2015. године

РЕШЕЊЕ

Тужба **СЕ ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Оспореним закључком о изрицању новчане казне, ставом I диспозитива, извршенику – Јавном предузећу „Електропривреда Србије” Београд, изречена је новчана казна у износу од 20.000,00 динара, запрећена закључком о дозволи извршења решења Повереника број: 07-00-02370/2015-03 од 30.06.2015. године, због непоступања по наведеном закључку, односно неизвршења решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број: 07-00-00489/2015-03 од 02.04.2015. године; ставом II диспозитива одређено је да је извршеник дужан да новчану казну наведену у ставу I плати у року и на начин како је то одређено тим ставом; ставом III диспозитива извршенику је одређен поновни рок од 2 дана од дана пријема тог закључка да изврши предметно решење на начин одређен закључком о дозволи извршења, а у противном, по службеној дужности, поступак извршења решења ће се наставити изрицањем нове новчане казне у износу од 180.000,00 динара, уз упозорење да се у поступку административног извршења решења Повереника, не може изјавити жалба (став IV).

Тужилац је дана 11.08.2015. године, поднео Управном суду тужбу, уређену поднеском од 21.08.2015. године, у којој је као акте против којих се тужба подноси означио: решење Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности, број 07-0000489/2015-03 од 02.04.2015. године, закључак број 07-00-02370/2015-03 од 30.06.2015. године, закључак број 07-00-02370-1/2015-03 од 13.07.2015. године и закључак број 07-00-02370-2/2015-03 од 28.07.2015. године, које је

доставио у прилогу. Са разлога наведених у тужби предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорене акте, те да обавезе тужени орган да му надокнади претрпљену штету у износу од 200.000,00 динара, као и да му надокнади трошкове управног спора по ТТ. У истој тужби истакнут је захтев за одлагање извршења, на основу члана 23. Закона о управним споровима.

Управни суд је, будући да се ради о више оспорених аката, у смислу одредбе члана 14. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС”, бр. 111/09) наложио раздвајање предмета, тако да се у предмету под бројем 1 У. 12402/15 управни спор води ради поништаја закључка о изрицању новчане казне туженом број: 07-00-2370-1/2015-03 од 13.07.2015. године.

У поступку претходног испитивања тужбе, Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити.

Увидом у списе предмета Управног суда број 15 У. 11842/15, утврђено је да је суд, одлучујући по тужби овде тужиоца поднетој против решења туженог број 07-00-00489/2015-03 од 02.04.2015. године, одлучио решењем од 26.08.2015. године, којим је тужбу тужиоца одбацио применом одредбе члана 26. став 1. тачка 4. Закона о управним споровима, са образложењем да тужилац у конкретној ствари има положај првостепеног органа, те самим тим не може имати положај странке, односно положај тужиоца у том управном спору.

Одредбом члана 11. став 1. Закона о управним споровима прописано је да тужилац у управном спору може да буде физичко, правно или друго лице, ако сматра да му је управним актом повређено неко право или на закону заснован интерес.

Одредбом члана 26. став 1. тачка 4. Закона о управним споровима прописано је да ће судија појединац решењем одбацити тужбу ако утврди да се управним актом који се тужбом оспорава не дира очигледно у право тужиоца или у његов на закону засновани интерес, док је одредбом става 2. истог члана прописано да ако судија појединац пропусти да одбаци тужбу из разлога из става 1. овог члана, то ће учинити веће суда.

Тужилац, Јавно предузеће „Електропривреда Србије” Београд, није странка у управном спору, јер се оспореним закључком о изрицању новчане казне не решава о неком праву или на закону заснованом интересу тог предузећа, већ је оспорени акт донет у вези са дужношћу Јавног предузећа „Електропривреда Србије” Београд да, као надлежни орган јавне власти, поступи по захтеву странке, тражиоца информације, у смислу чл. 3., 5. и 16. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Сл. гласник РС” бр. 120/04...36/10).

У конкретном случају, по оцени овог суда, тужилац нема правни интерес, ни активну легитимацију за подношење тужбе у овом управном спору. Тужилац као орган власти који решава по захтеву за приступ информацијама од јавног значаја има процесни положај првостепеног управног органа, због чега ни у односу на закључак о изрицању новчане казне донет у поступку принудног извршења, у смислу одредбе члана 276. Закона о општем управном поступку („Сл. лист СРЈ” бр. 33/97 и 31/01 и

„Сл. гласник РС” бр. 30/10) не може да има положај странке и да подноси тужбу у тој правној ствари.

Са изнетих разлога, Управни суд је, применом одредби члана 26. став 1. тачка 4. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

Имајући у виду одлуку донету по тужби, суд није посебно разматрао захтев тужиоца за накнаду штете, као ни захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

С обзиром да је тужба одбачена, суд није посебно одлучивао о захтеву тужиоца за одлагање извршења оспореног закључка.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 04.09.2015. године, 1 У. 12402/15

Судија,
Јасминка Вукашиновић, с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења може се поднети приговор посебном већу овог суда у року од 8 дана од дана достављања решења.

За тачност отправља
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ТП